

Segona onada de la Covid-19

Les residències volen tests per a les sortides de Nadal

La patronal i els professionals alerten del risc de rebrots si no es fan proves i aïllaments als qui surtin dels àpats familiars ■ Confien que s'introdueixin noves mesures en el pla anunciat pel govern

Elena Ferran
BARCELONA

Les residències consideren massa arriscat el pla anunciat pel govern per facilitar les visites als familiars, que ara estan restringides, i afavorir les sortides per aquestes festes, sobretot els dies assenyalats: 24, 25, 26 i 31 de desembre i 1, 5 i 6 de gener. L'anunci ha agafat per sorpresa el sector residencial, que reclama més garanties per no posar en risc la salut de les persones grans que vagin als dinars familiars i al cap d'unes hores tornin al centre, sense saber si han estat infectades fins al cap d'uns dies. La patronal de les residències ACRA considera que és un risc "inassumible" per a la resta d'usuaris que no sortiran per prevenció, i per als mateixos professionals. El sector reclama que abans de pensar en qualsevol mesura per facilitar les sortides de Nadal es facin els tests d'antígens, que fa mesos que reclamen de manera massiva als centres. Així es controlaria la sortida i el retorn dels residents al centre, sense descartar un aïllament posterior de diversos dies a la tornada dels qui han fet estades curtes als domicilis familiars. L'anunci fet pel govern dies enrere va

Alguns dels avis i àvies a les sortides que fan cada dia al pati de la residència Sant Josep de Mataró ■ ORIOL DURAN

agafar per sorpresa el sector residencial, que des de l'estiu s'ha blindat per frenar l'entrada del virus als centres i que no comprèn com un aspecte tan "important i sensible" no s'ha mirat de consensuar amb el sector, tenint en compte les dades epidemiològiques variables i desfavorables de les darreres setmanes. Ahir estava prevista una reunió amb les patronals que s'ha ajornat per divendres.

"El govern està badant i

les famílies estan trucant quan encara no sabem com s'han de garantir les sortides i les tornades amb seguretat", critica Andrés Rueda, president de l'Associació de Directors i Professionals (Ascad), que lamenta que no els tinguin en compte en les reunions que la Generalitat manté amb el sector residencial.

L'única restricció que per ara s'assenyala en el pla del govern és que les famílies que demanin endur-se a casa les persones

grans hauran de fer un aïllament una setmana abans de la trobada, i evitar qualsevol tipus d'interacció social amb persones de fora de la bombolla de convivència. Una mesura "insuficient" per als professionals i directors dels centres, que reclamen fer els tests d'antígens abans de sortir als avis però també als familiars amb qui faran la trobada. "Cap família estarà aïllada una setmana abans que arribi l'avi, perquè han de viure i treballar. S'ha d'alertar que el risc hi és i que no podem ser carn de canó", alerta Rueda, que lamenta que no s'estiguin fent tests massius d'antígens a les llars d'avis per evitar la propagació dels contagis. "S'ha de pactar com fer les

La frase

"Cap família s'aïllarà abans que vingui l'avi perquè han de viure i treballar. El risc hi és, de ser carn de canó"

Andrés Rueda

PRESIDENT DE L'ASSOCIACIÓ DE DIRECTORS DE RESIDÈNCIES (ASCAD)

sortides i les tornades segures", reclama Rueda i també perquè els centres es puguin organitzar per fer la "neteja i desinfecció", i assegurar que quan tornin es fa un test, que ha de ser negatiu, i repetir-lo passades 48 hores. "No podem prohibir les sortides, però sí advertir del risc", diu el president d'Ascad, que confia que es donin instruccions "més clares" per no haver d'assumir responsabilitats que considera "imprudents" i que, si no canvien i les han de complir, farien arribar a la fiscalia. ■

Investigació oberta a Tremp

La fiscalia de Lleida investiga si es van complir els protocols davant el brot de coronavirus a la residència de Tremp, on ja sumen 42 defuncions d'un total de 143 residents. Així, el ministeri públic demanarà documentació a Salut per acreditar el procés d'actuació del centre. El brot actualment afecta 134 persones que han donat positiu -42 treballadors i 92 resi-

dents-, segons les dades facilitades per Salut. A causa de la gravetat de la situació, la conselleria, a través del departament de Gestió de Serveis Sanitaris, va intervenir el 28 de novembre la residència, després que els casos pugessin de 57 a 150. De moment, no consta que cap família hagi denunciat els fets ni als Mossos d'Esquadra ni penalment a la justícia.

La millora de les dades, sota sospita pel pont

X.A.
BARCELONA

El Departament de Salut no va reportar ahir cap nova víctima mortal per Covid-19 al país, un fet que contrasta amb el ritme d'entre 30 i 50 de la setmana passada. Aquest descens pot correspondre a una millora de la situació a

les UCI, però també al fet que les funeràries s'hagin pogut prendre un respir durant el darrer pont. Si fos així, es veuria compensat en les notificacions dels pròxims dies.

La velocitat de transmissió ha baixat dues centèsimes (ara és de 0,96) i també convida a pensar que la pandèmia s'estaria

estabilitzant sense entrar de nou en creixement, però bé que tampoc queda clar fins a quin punt la reducció de cribratges massius durant el cap de setmana pot haver contribuït en aquest descens, ja que només s'han reportat 879 nous contagis en les últimes 24 hores.

Per tot plegat, l'índex

La pressió a les UCI continua en descens ■ F. AVIA / H. CLÍNICA

de rebrot al país ha caigut quatre punts, fins als 190. Les comarques amb més risc de rebrot són el Ripollès (1.088), la Cerdanya (892), el Pallars Jussà (787), el Solsonès (448), Osona (400), el Pla de l'Estany (406) i el Berguedà (388). Per contra, n'hi ha set per sota del llindar del risc alt: el Pallars Sobirà, les Garrigues, l'Alta Ribagorça, l'Alt Camp, el Baix Ebre, el Montsià i la Terra Alta. La dada que no ofereix dubtes és que als hospitals catalans hi ha ingressats 14 malalts crítics menys que ahir. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Aragonès frena una sanció a Bosch pel cas d'Exteriors

■ Dos informes del govern es contradiuen sobre el grau de responsabilitat de l'exconseller en l'afer d'assetjament sexual ■ L'episodi suscita l'enèsima fricció entre JxCat i ERC dins l'executiu català

F. Espiga
BARCELONA

El cas dels suposats episodis d'assetjament sexual que hauria comès el cap de gabinet —Carles Garcias— d'Alfred Bosch quan aquest últim era conseller d'Exteriors de la Generalitat, continua sumant nous capítols que ara, a més, han caldejat les relacions, ja de per si complexes, entre JxCat i ERC al govern català. Així es va constatar en la reunió d'ahir del Consell Executiu on, *a priori*, s'havia d'aprovar l'obertura d'un expedient sancionador a Bosch per no haver activat els protocols de rigor per

afrontar una situació d'aquesta naturalesa, i per la qual va haver de dimitir el març passat. Aquesta proposta de sanció, estava instruïda pel Departament de Polítiques Digitals i Funció Pública, que està comandat políticament per Jordi Puigneró, de JxCat. A última hora, però, el vicepresident de l'executiu, Pere Aragonès, va decidir retirar-la de l'ordre del dia. L'argument que es va donar és que hi ha un altre informe del comitè d'Ètica Pública, un òrgan assessor de la Generalitat, que va en la direcció contrària, ja que conclou que l'antic conseller no ha de ser sancionat. Di-

Alfred Bosch va dimitir el març d'aquest any com a conseller d'Exteriors com a conseqüència del cas ■ O. DURAN

Un nou decret en matèria d'habitatge

El Consell Executiu va aprovar un nou decret sobre habitatge que regula una nova tipologia, els allotjaments amb espais comuns compartits, i que també actualitza els preus dels mòduls dels pisos de protecció oficial. Sobre això últim, la Generalitat sosté que ajudarà a desencallar diverses promocions, sobretot privades, ja que aquests preus no s'havien revisat des del 2008, mentre que els costos de construcció s'han encarat un 20% en aquest període.

verses fonts indiquen que, a banda d'aquesta diferència sobre el grau de responsabilitat de Bosch, els dos informes també es contradiuen sobre l'impacte jurídic que pot tenir tot plegat en el futur i, per això, Aragonès ha demanat més temps per analitzar la situació. De fet, i segons va avançar el diari *Ara*, el govern es va arribar a plantejar encarregar un tercer expedient per escatir dubtes, tot i que finalment es va descartar.

La incomoditat que tot plegat ha provocat en JxCat va quedar patent en la roda de premsa posterior al Consell Executiu. La consellera portaveu, Meritxell Budó, va haver de fer autèntics esforços per no sortir del guió i dir una paraula de més que sonés a crítica, alhora que va voler emfatitzar el missatge que el vicepresident no es va extralimitar en les seves funcions, ja que el fet de tenir delegada la tasca de cap de l'executiu li permet, entre altres coses, modificar l'ordre del dia del Consell Executiu. ■

L'EVOLUCIÓ DEL MITE
VAMPIRS

30.10-31.01

#VampirsCaixaForum
www.caixaforum.org

Exposició organitzada amb
LA CINEMATHEQUE
FRANCAISE

CaixaForum *Barcelona*

Fundació "la Caixa"

VOLVIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El PSOE tanca la porta a l'amnistia perquè "no té cabuda" a la Constitució

■ El PP exigeix per renovar el CGPJ que es veti l'indult ■ Sánchez: "El deure és tramitar-lo o prevaricaria"
■ La coalició vol al gener la llei que freni el poder judicial caducat ■ El TC s'escora més sense Valdés

David Portabella
MADRID

L'amnistia obre un debat entre constitucionalistes sobre l'encaix en la Constitució—en la Transició l'amnistia va ser prèvia a la Carta Magna del 1978 i gràcies a una llei *ad hoc*, la 46/1977 del 15 d'octubre—, però el PSOE va tancar en rodó ahir tot debat acadèmic per imposar un no polític. "L'amnistia no té cabuda a la nostra Constitució", va afirmar la portaveu del PSOE al Congrés, Adriana Lastra. Mentre es nega aquest perdó, els presos polítics es converteixen ara en la moneda de canvi del PP en el xoc per renovar el Consell General del Poder Judicial (CGPJ), caducat des de fa dos anys: Pablo Casado exigeix a Pedro Sánchez que ni tramiti l'indult si vol que el PP s'obri a renovar l'òrgan de govern dels jutges. "El deure del govern és tramitar l'expedient d'indult. Si no ho fes, estaria prevaricant", rebatia Sánchez en una entrevista a T5.

El poder judicial, que viu obsedit pel procés des del 2017, veu ara com les eleccions catalanes del 14 de febrer ho condicionen tot. Amb el conservador Carlos Lesmes com a president del CGPJ i del Suprem i amb mandat caducat des del desembre del 2018, el PP no té cap incentiu per canviar alfils i peons amb el PSOE perquè es disputa la frontera electoral amb Vox i aquí la duresa contra els presos és combustible electoral d'alt voltatge. "Si els indults es tramiten i s'aproven, estarem davant d'un escàndol sense precedents", avisa la portaveu del PP, Cuca Gamarra.

José María Aznar és el president que més indults ha aprovat—6.132 en vuit anys de govern— i el PP sap que exigeix un impossible. "Legalment tenim l'obligació de tramitar-los. Call l'informe del Suprem, de l'advocacia de l'Estat, de la fiscalia, d'Institucions Penitenciàries a Catalunya. I, quan passi tot l'expedient, que no és a una persona, sinó a uns quants presos lí-

Les frases

"El deure del govern és tramitar l'expedient d'indult. Si no ho fes, estaria prevaricant"

Pedro Sánchez
PRESIDENT DEL GOVERN ESPANYOL

"És una pregunta gairebé cíclica. I no. No hi ha lloc per a l'amnistia a la nostra Constitució"

Adriana Lastra
PORTAVEU DEL PSOE AL CONGRÉS

ders independentistes catalans, serà quan arribarà a la taula del Consell de Ministres i quan jo respondré a la pregunta", va defensar Sánchez.

Si bé la portaveu de JxCat, Laura Borràs, avisa que "l'amnistia és una solució política, i l'indult no ho és", Lastra proscriu l'amnistia. "És una pregunta gairebé cíclica", va dir sobre la recurrència de l'independentisme. El que no hi haurà és una solució des de la UE. El comissari europeu de Justícia, Didier Reynders, era interpel·lat ahir al Congrés per JxCat i ERC i responia que Brussel·les "respecta l'ordre constitucional espanyol". "La situació a Catalunya

continua sent una qüestió interna d'Espanya i les autoritats estan actuant amb independència", va dir Reynders.

Que el no indult als presos sigui ara un requisit del PP per renovar el poder judicial va indignar la ministra portaveu, María Jesús Montero: "Cada dia hi ha un portaveu del PP diferent que busca una excusa diferent per no impulsar una renovació imprescindible". La paradoxa del torcebraç és que el PSOE diu que ja té el pacte acordat amb el PP i que Casado espera al 14 de febrer, però el PP ho nega.

El PSOE i Podem, això sí, acceleren el pas i el dimarts 15 de desembre sot-

metran a debat al Congrés la reforma del CGPJ per frenar les seves atribucions quan està en funcions, i volen tenir la llei aprovada al gener. Es tracta de frenar Lesmes: el magistrat enaltit per Alberto Ruiz-Gallardón el 2013 està aprofitant els 740 dies que suma ja en funcions per situar jutges afins en llocs clau i escorar la judicatura encara més cap a la dreta, i ho tornarà a fer en el ple del CGPJ del 17 de desembre amb sis vacants al Suprem a les sales civil, contenciosa i militar.

Així com el Suprem s'escora més i més a través de Lesmes perquè viu com si la majoria absoluta de Rajoy encara existís com el 2013, el Tribunal Constitucional es dretanitzava també com a efecte col·lateral de la renúncia de Fernando Valdés Dal-Ré, progressista, per l'episodi de violència masculista amb la dona. L'adeu de Valdés ha deixat el TC en un vuit contra tres, ja que només queden com a progressistes Cándido Conde-Pumpido,

María Luisa Balaguer i Juan Antonio Xiol. L'escorament té lloc en un moment de resolució de recursos clau dels presos—entre els quals hi ha la condemna del Suprem— i quan el president del TC, Juan José González Rivas, dilata la resolució de la recusació del conservador Antonio Narváez, que el novembre del 2017 va comprometre la imparcialitat en afirmar en una conferència a Granada que el procés era "un cop d'estat encobert, molt més greu" que el 23-F del 1981. Si el PP acceptés renovar el TC, el marcadore ja no seria de vuit a tres. ■

Acord de JxCat, ERC i la CUP per reclamar la llei al Congrés al març

Els tres partits independentistes van arribar ahir finalment a un acord per reclamar de forma conjunta l'amnistia com a única solució al conflicte. Es tracta d'un acord de mínims ja que el format serà una proposta de resolució, una declaració política, que es portarà a aprovació en el pròxim ple per tal que, com a mínim, es pugui debatre al Parlament i hi hagi una declaració conjunta. El repte ara és sumar els comuns en aquesta iniciativa, malgrat que aquesta formació és més

partidària de l'indult i la reforma de la sedició en el Codi Penal com a via per solucionar el conflicte. Els partits independentistes, però, consideren que aquesta seria una mesura parcial ja que només beneficiaria una part de les més de tres mil persones que a hores d'ara estan afectades per causes judicials. De fet, un punt polèmic del que hauria de ser la futura llei de l'amnistia és si també hauria de beneficiar els cossos policials que van actuar l'1-O, alguns dels quals també tenen pen-

dents causes judicials per la violència amb què van actuar contra els votants. Per saber la lletra petita del que es vol incloure en aquesta llei encara caldrà esperar uns dies més. De moment, la redacció de la llei és un compromís que es recull en la proposta de resolució registrada ahir a la cambra. Els partits van avançar que en els pròxims dies explicarien els detalls de com es tramitaria la llei perquè arribés al Congrés i del seu contingut, tot i la negativa expressada ahir mateix pel

PSOE, la qual cosa dificulta molt la seva aprovació a Madrid. Amb tot, els partits independentistes no volen deixar de treballar en la via que consideren que és la millor. A més, permet que hi pugui haver debat al Congrés. Segons el diputat d'ERC Sergi Sabrià, l'objectiu ara és que el text arribi a Madrid al mes de març. "La Constitució no la impedeix, es tracta que hi hagi voluntat política, i això ens impulsa a no rendir-nos en cap cas", va afegir-hi.

La CUP també va celebrar

la consecució de l'acord per impulsar una llei d'amnistia que relacionen de forma indissoluble amb l'exercici del dret d'autodeterminació. Per la diputada Natàlia Sánchez, és l'única opció antirepressiva "que ho contempla tot" i que aborda l'"arrel del problema", ja que ha de permetre que els processats judicialment no hagin de retractar-se ni renunciar a exercir el dret a l'autodeterminació, explicava la diputada.

Des de JxCat, la defensa va anar a càrrec de la portaveu del govern, Meritxell Budó, tot i el poc recorregut per-

què "no sembla que el PSOE estigui per això". Tanmateix, per Budó, la modificació del delictes de sedició del Codi Penal i l'indult per als presos independentistes són "pedaçots que no resolen el conflicte". Budó reiterava que el conflicte s'ha d'abordar "des d'una llei d'amnistia i del dret d'autodeterminació".

El líder i candidat de Ciutadans a Catalunya, Carlos Carrizosa, va qualificar de "menyspreable", "vergonya" i "una burla" la proposta que JxCat, ERC i la CUP portaran la setmana que ve al ple.

■ EMMA ANSOLA

Adriana Lastra és la portaveu del PSOE al Congrés ■ ZUPI / EFE

Ple de cinc dies per acabar la legislatura que inclou el debat sobre la corrupció

■ JxCat i ERC hi duen la proposta de programa per al sistema públic audiovisual

J.A.
BARCELONA

El que segurament serà l'últim ple de la legislatura al Parlament durarà excepcionalment tota la setmana vinent, ja que s'hi inclourà el debat general sobre la corrupció estructural, sistemàtica i institucionalitzada a Catalunya que va sol·licitar Ciutadans (Cs), segons van acordar ahir la mesa i la junta de portaveus. S'iniciarà dilluns a la tarda amb la sessió monogràfica i dimecres es farà el ple ordinari amb la sessió de

control i la compareixença del vicepresident Pere Aragonès per informar sobre la Covid-19.

Es votaran tres projectes de llei –de facilitació de l'activitat econòmica, de les àrees de promoció econòmica urbana i per a la igualtat de tracte i la no-discriminació– i dues proposicions de llei de modificació del dret de les dones a erradicar la violència masclista i sobre la desaparició forçada de menors. A més de la proposta de resolució sobre l'amnistia, JxCat i ERC n'hi porten una sobre el programa marc del sistema públic audiovisual –el PSC ja va lamentar ahir que ho facin sense buscar consens i “de pressa i corrents al final de la legislatura”. ■

A festive advertisement for 'El Nadal del Comerç' (The Christmas of Commerce). The background is red. On the left, there are several cartoon characters: a girl with a large blue polka-dot bow, a boy with glasses holding a gift, a boy with a large white smile, a boy holding a fish, and a boy holding a small round character. On the right, the text reads 'EL NADAL DEL Comerç' in white, with 'Comerç' in a large, stylized font. Below that, it says 'La Ciutat de Nadal'. At the bottom right, there is a hashtag '#CIUTATdeNADAL' and the website 'BARCELONA.CAT/NADAL'. The logo of the Ajuntament de Barcelona is at the bottom right.

119001-123555L

VOLVIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Jordi Pujol i Soley 126è president de la Generalitat

“Nosaltres sí que ens en sortim; hi som, existim”

ARA • “Estem en una situació de molta confusió” **FUTUR** • “Hem de recompondre el projecte i la maniobra, salvar la identitat, el ser”

Jordi Panyella
BARCELONA

Als 90 anys, Jordi Pujol i Soley manté activa la gimnàstica del pensament, la dèria per posar en ordre les idees, la necessitat de contribuir al debat del moment, encara que ell, des de la penombra, digui que ni ho fa ni ho ha de fer.

Vostè està retirat, i molt, des del 2014, però s'ha mantingut fidel a una manera de ser, pensant, repensant les coses, escrivint i, des de fa un temps, fent-ho des del web de Serviol. Sí, ho faig, però molt poc...

Per què molt poc?

Perquè em sembla que no em pertoca cap mena de protagonisme i que allò que em correspon fer és quedar molt al marge del que és el dia a dia polític.

Però vostè segueix observant l'actualitat.

Segueixo interessat per les coses que passen a la Xina, als Estats Units, no cal dir-ho, a Rússia i, evidentment, molt interessat per una cosa que és una passió meua, que és Europa, perquè jo em considero un patriota europeu, a part d'un patriota català.

Per tant, vostè no ha quedat al marge d'allò que ha estat la seva raó de ser, pensar sobre Catalunya.

És un pensament que sempre he posat en un context més ampli, amb unes relacions més bo-

nes o dolentes, segons els temps, que és Espanya i, evidentment, que és Europa.

L'última preocupació seva, que expressa a través de Serviol, és una reflexió sobre la identitat, que vostè veu en perill.

L'última preocupació no. És la preocupació de sempre. Miri, jo soc nacionalista...

Disculpi. Als 90 anys, i després d'anys de reflexionar-hi, vostè encara dona voltes a aquesta qüestió de què som...

També es debat sobre la identitat europea. I si no es discuteix malament rai, perquè, si no es fa, Europa va perdent fibra. Què és ser europeu? Quin és el paper d'Europa al món. Com ha d'actuar Europa de manera que conservi la seva capacitat d'acció i, a la vegada, el respecte als seus valors i a la pluralitat de nacions que integra.

Ara creu que la identitat de Catalunya torna a estar en perill?

Torna a estar molt pressionada. En un futur immediat Catalunya haurà de fer una reflexió sobre la situació. Allò que es diu l'estat de la nació.

Si ho planteja així, algú potser pensarà que està parlant en clau de les pròximes eleccions?

Evidentment que això hi juga, però a mi personalment no em toca, ara no em correspon parlar en termes polítics. Ara bé, en el terreny de les idees, una reflexió sobre la naturalesa i l'evolució de Catalunya, què és i a què

pot aspirar Catalunya, com hem de defensar el país, això sí.

I cap on encamina aquesta reflexió?

El fonamental en tot país és que mantingui la seva identitat i que estigui en condicions de fer un servei a la gent concreta. A les persones. Un país ha de ser útil a la seva gent i per això ha de tenir una personalitat pròpia que pugui ajudar la seva gent a projectar-se; és a dir, a tenir projecte de país.

Hi ha l'ànima, però també hi ha les eines. I una cosa és tan important com l'altra.

Hi ha molts que pensen, i tenen raó, que és molt important el tema del finançament, de les infraestructures, la competitivitat del país. Crec tenir prou demostrat que sempre que he pogut i ho he tingut al meu abast, en totes aquestes coses jo hi he estat i sovint amb resultats positius. Ara, això pot ser que també trontolli, perquè amb tot el que s'ha produït Catalunya pot quedar en una situació que ens deixi una mica malparats. Per tant, una reflexió sobre això s'haurà de fer i en aquesta reflexió el fet fonamental és ser.

Ser, abans que cap altra cosa?

Per ser políticament i per ser econòmicament primer cal ser com a societat i també com a cultura. I és molt important tenir un projecte. Això és el primer, la primera condició d'una persona és ser. Definir la pròpia identitat, el propi ser és el pri-

mer objectiu d'una persona i d'un conjunt humà. Per desenvolupar una identitat, una persona necessita una colla, un grup. En el terreny polític, qui desenvolupa aquesta identitat són les nacions.

Aquest projecte que diu que es necessita per ser, existeix?

Sí, hi és i hi ha estat durant les últimes dècades. Hi ha estat sempre. I des de la segona meitat del segle XIX i durant tot el segle XX, amb moments brillants, moments dolents i moments que semblava mort. Aquest projecte necessita recolzar-se en un sentiment i en la vivència que s'és una realitat col·lectiva. Que es vol conservar la idea que s'és un subjecte d'acció col·lectiva. En aquest terreny hi ha un fet bàsic que cap país pot menystenir, que és tenir sentit d'identitat. Som i volem ser això.

Un país com Catalunya que ha estat immers en un procés per

la independència, ara ha de tornar al moment zero de tornar-se a fer-se fort en la qüestió de la identitat?

S'ha produït una certa desorientació, però no hem de tornar al moment zero. No. Durant tot el segle XX Catalunya ha fet un procés de reforçament de la seva societat. Allò que Joan Triadú en deia un segle d'or. Catalunya s'ha enfortit, ha fet un gran progrés. Però ara podria ser que tot aquest progrés entrés en crisi.

Una crisi motivada per què?

Per una determinada idea de veure Espanya. Això és compatible amb Espanya? Sí, podria ser-ho, almenys ha estat la idea del catalanisme del segle XIX i de bona part del segle XX. Aquesta era la idea que guiava majoritàriament el catalanisme. Fins i tot quan aquest catalanisme va agafar una component nacional amb la idea de "Som una nació".

“Del tema judicial, al jutjat”

No hi ha pitjor soledat que la soledat del corredor de fons que sap que la seva és una cursa sense final, o amb un final gens agraït. Des del seu despatx faltat de la dignitat que pertocaria a un personatge de la seva talla política, Pujol reflexiona sobre allò que l'ha enderiat tota la vida, amb veu alta, per primer cop des de fa sis anys. Com a bon corredor de fons, deixa per al seu meditar profund tot allò que només faria que posar nous paranys en el seu recorregut. Si no parla més de política és perquè creu que ja no li toca. Si no parla dels seus afers judicials és perquè ja s'ha explicat al Parlament i als jutjats i perquè és aquí on haurà de tornar a fer-ho.

■ JOSEP LOSADA

rant els últims segles com un estat de segona.

I a Catalunya aquest ressentiment és cap a Espanya?

Catalunya té menys capacitat d'odi i de ressentiment que altres països, perquè potser som més febles. L'odi és un gran defecte de la gent, és un pecat capital. Però per tenir odi cal tenir potència. Sense potència es pot tenir enveja, però no es té odi.

Potser perquè no som capaços d'odiar, ara diuen que torna la política del peix al cove...

Alguns diuen que cal tornar al peix al cove. Jo tinc una bona opinió de molts dels polítics que ara actuen. Però no són del tot coherents. I en conjunt hi ha molta confusió, la qual cosa no és cap problema greu perquè això en la política passa molt i és legítim. A veure, es va demanar un nou Estatut en part per guanyar unes eleccions, i era legítim, però s'ha demostrat que era una opció perillosa.

Vostè ho ha dit, va ser una opció perillosa i, jo hi afegeixo que no va acabar gens bé.

De molt, la responsabilitat més greu en tot això la va tenir la classe política espanyola i la barreja de política, poder judicial i el *deep state* o estat profund, que ho va acabar d'emboïllar. Sense això hi hauria hagut un nou Estatut, s'hauria anat fent i nosaltres hauríem millorat la situació. Però, vista l'actuació de la classe política espanyola, de la política espanyola profunda, la reacció va ser en gran part la reclamació d'independència. Va ser una reacció del cor, amb aspectes molt positius, amb una Catalunya que ha demostrat una capacitat de mobilització i de determini molt important. Però ara estem en una situació de molta confusió.

I què cal fer?

Hem de recompondre el projecte i la maniobra. I hem de salvar la identitat, el ser.

En aquests moments d'emergència sanitària, la defensa de la identitat –individual i de país– s'ha de plantejar dient que abans de ser cal sobreviure?

Aquesta emergència sanitària també la tenen a Dinamarca, i Portugal també la té, però la seva identitat no els la discuteix ningú. Com em va dir fa anys Mario Soares: “Ara Catalunya porta més empenta econòmica que Portugal, però els portuguesos sabem que mai tindrem problemes per parlar en portuguès. És a dir, no tindrem problemes d'identitat.” ■

Vostè, el 2014, en una conferència sobre Herder i Renan diu: “Soc molt respectuós amb Espanya.” Encara avui?

Hem de distingir entre l'acció d'un país, una societat, un grup humà, i el que és la seva realitat interna. Espanya és un país potent. Té una llengua entre les primeres del món i un projecte polític que arrenca dels reis asturians, del Beat de Liébana, i de la reconquesta de Toledo, i que encara avui perdura. Dins d'aquest país potent que és Espanya hi ha una cosa, que és que ningú no els ha de fer nosa. Catalunya és una peça que no encaixa del tot i, per tant, s'ha de llimar.

Vostè encara manté aquest respecte per Espanya, però Espanya no té cap respecte envers Catalunya.

Evidentment, en aquests moments, no.

I això és el que posa en perill la idea d'identitat en aquest país?

És clar. Per això ens hem d'afermar a aquest concepte d'identitat i no ens ha de fer angúnia que ens diguin que això és reaccionari.

Vostè ho ha dit, pot semblar antic parlar d'identitat...

Poden dir el que vulguin. Poden dir que és antic o que és populista, una paraula que ara, com deia el president Mújica, s'ha inventat per arraconar allò que fa nosa a determinades reivindicacions de certs poders econòmics i polítics.

I, malgrat tot, vostè insisteix a dir que cal parlar-ne.

Tothom insisteix a dir que cal parlar-ne. Ho fan els francesos. Ara surt el president Macron i diu que no es pot parlar de nacionalisme, que s'ha de parlar de patriotisme. Però el patriotisme és un fet identitari. Putin té tant d'èxit perquè ha tornat als russos l'orgull de ser russos.

I aquí quan hem volgut anar

mes enllà de la nació no ens n'hem sortit.

Sí que ens en sortim. Hi som, existim. De moment existim, perquè nosaltres ja no hauríem d'existir. A l'època en què jo veia gent del PP perquè havíem de discutir temes polítics i econòmics, per exemple la llei Wert, i vaig entrar en confrontació amb l'Aznar, m'ho deien molt clar: “De tot això; llengua, cultura, memòria històrica, d'aquí a quaranta anys ja no se'n recordarà ningú. Farem una política de contenció de les seves reivindicacions, vostès rebran molta immigració i el món anirà cap una altra direcció.”

Aquest discurs el va fer reaccionar?

Sí. M'ho van dir, això, quan vaig anar a protestar amb motiu de la llei Wert, que anava contra un component essencial de la identitat que és la llengua i la cultura. El finançament és molt important i si t'asfixien pots acabar en una situació de gran

feblesa fins a desaparèixer. Però el fet fonamental és la identitat, ser d'una determinada manera, ser hereu d'una determinada història, ser capaç de formular sobre aquestes bases un projecte de futur. Hi ha gent que creu que això que estic dient és ridícul, però a la pràctica fins i tot els que ho critiquen busquen la seva identitat. Per a molts espanyols això de la identitat catalana és ridícul, però ells estan arrapats a la seva.

Tornem al nucli del concepte de la identitat, al ser. N'hi ha moltes, d'identitats.

No només parlem d'una identitat nacional, hi ha identitats de tota mena; la identitat obrera, religiosa, filosòfica, de gènere... En les identitats col·lectives hi ha la dignitat, la gent demana que se la tracti dignament. I hi pot haver un altre fet important, que és el ressentiment. N'hi pot haver a Catalunya i a Espanya. Poc o molt n'hi ha pel fet d'haver estat tractada du-

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Antifrau critica els contractes a grans empreses per la Covid

- Ho entén per la resposta d'urgència en la primera onada
- Avisa que cal lliure concurrència en futures iniciatives

Xavier Miró
BARCELONA

El director de l'Oficina Antifrau de Catalunya, Miguel Ángel Gimeno, censurava ahir la poca transparència del govern català en la contractació de grans empreses de serveis d'emergència per respondre a la pandèmia de Covid-19. Si bé entén que la necessitat de resposta immediata en una primera onada imprevista justifica que es recorregués a grans empreses com Ferrovial per encarregar-se, per exemple, de l'atenció telefònica inicial als potencials contagiats, Gimeno adverteix que la pandèmia continuarà força encara i que aquesta situació no es pot perpetuar.

El responsable d'Antifrau no critica tant els contractes com el fet que no s'hagin explicat clarament els criteris. Gimeno entén que aquestes grans empreses estan més capacitades que la resta per aconseguir contractes d'emergència, però avisa que ni tan sols són especialistes en la funció per a la qual han estat contractades: "Era impensable que es pogués fer d'altra manera al principi, per les ne-

Director d'Antifrau ■ ACN

cessitats de subministraments i un mercat internacional boig. Però ja han passat nou mesos. Ja podria haver-hi previsió de com es podria actuar. Encara no hem estat capaços de veure criteris de lliure concurrència. No estic dient que hi hagi malbaratament, sinó que el resultat no és l'adient." Antifrau demana que el govern garanteixi en el futur la lliure concurrència i una auditoria permanent sobre els contractes d'emergència en serveis però també en ajuts a sectors per garantir que les polítiques siguin efectives. ■

Percepció de corrupció sense casos personals

Antifrau va presentar ahir el baròmetre 2020 sobre la corrupció a Catalunya, que conclou un any més que la majoria de ciutadans (67%) creuen que n'hi ha bastanta o molta. Si bé és un percentatge inferior al del 2017, en què era del 82%, Gimeno avisa que continua sent un "nivell inacceptable" des del punt de vista de la concepció sociocultural, i que les administracions han de fer molts més esforços per canviar l'opinió pública. De fet, com ja passava en el baròmetre de fa dos anys, la percepció no es correspon amb l'experiència personal perquè només un 3,5% dels enquestats diuen que han estat testimonis d'un suborn, o només un 17% han vist algun funcionari públic que afavorís amics, família o a ell mateix. Més d'acord està Gimeno amb la percepció sobre el déficit de mèrits professionals de càrrecs públics. Només un 32% creuen que la professionalitat es garanteix en els nomenaments, i l'oficina proposa que els directors generals no siguin afins als consellers sinó professionals tècnics.

Cs aferma Carrizosa com a cap i no farà primàries

F. Espiga
BARCELONA

La direcció de Ciutadans no es planteja reobrir el debat sobre qui ha de ser el candidat a les eleccions del 14 de febrer, tal com han demanat formalment alguns militants de base encapçalats per Pedro Mirret, conseller de la forma-

ció pel districte de Sarrià-Sant Gervasi de Barcelona. Ell mateix ha sol·licitat formalment la convocatòria d'unes primàries per triar el cap de llista, com marquen els estatuts del partit, després que l'executiva hagi ratificat Carlos Carrizosa sense haver passat per aquest procés d'elecció intern. I, sobre ai-

xò, el mateix Carrizosa va recordar ahir que la seva tria es va produir després de la renúncia a l'estiu de Lorena Roldán —que sí que va passar per unes primàries— i que ha rebut l'aval dels òrgans competents de Cs. Així, doncs, el cas es dona per tancat, tot i que els crítics asseguren que persistiran. ■

GAUDEIX
VORA
EL MAR

**l'hostalet
de Canet**
HOSTAL · BAR · RESTAURANT

Riera Sant Domènec 5, Canet de Mar
Tel. 93 794 10 11
hostaletdec Janet@gmail.com
www.hostaletdcanet.com

130331-1189713L